

Nr 263.

Av herrar **Rogberg** och **Rosén**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. i skogsvårdslagen den 15 juni 1923 (nr 212).*

Sedan riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 31 maj 1923 — jämte det riksdagen anmält sitt beslut om antagande av den nya skogsvårdslagen — anhållit om skyndsamt utredning om och i vad mån berörda lag med av densamma betingade ändrade administrativa och ekonomiska förhållanden kunde antagas att gälla även för Västerbottens och Norrbottens kustland samt om framläggande för riksdagen av det förslag, som av samma utredning kunde föranledas, så har Kungl. Maj:t efter verkställd utredning genom propositionen nr 95 till årets riksdag i anledning av skrivelsen föreslagit riksdagen sådan utsträckning av skogsvårdslagens giltighetsområde, att bland de från lagens tillämpning undantagna skogarne ej vidare skulle inbegripas skogar under kungl. förordningen den 18 juni 1915 om förekommande av överdriven avverkning å ungskog inom de delar av Västerbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken, eller kortare uttryckt skogar i kustlanden under dimensionslagen. Därav föranledes ändring i 2 § mom. 1 av skogsvårdslagen och därom är förslag framlagt.

Uti yttranden över riksdagens omförmälda framställning hava emellertid, utom andra, Västerbottens läns landsting, befolkningen i ett antal kommuner inom Norrbottens län samt skogsvårdsnämnderna i Västerbottens län och i Norrbottens län avstyrkt, att skogsvårdsslagen omedelbart antoges att gälla för kustlanden.

Dimensionslagens värde för skogsskötsel och skogshantering beträffande avverkning för avsalu är allmänt erkänd och vitsordad. Då skövling av ungskog för vedavverkning för husbehov, däremot samma lag till äventyrs kan anses ej giva tillräckligt skydd, på grund av ortsförhållandena inskränker sig till ett ytterst ringa antal skogsskiften samt lagens ofullständigheter i fråga om bestämmelser för föryngring i verkligheten högeligen mildras, vid det förhållande att skogsingenjörerna, vilka äro för skogsvården intresserade män, vid lagens handhavande tillse att nöjaktigt återväxt i allmänhet erhålles, så lärers lagen ej böra utbytas emot den nya allmänna skogsvårdslagen, med mindre man med stöd av allmänna skogslagens verkningar på andra håll med betingelser, liknande kustlandens, erhållit full sannolikhet för sistnämnda lags överträffande värde jämväl för kustlanden. Stora värden för kustlanden skulle nämligen stå på spel, om den nya skogs-

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 3 saml. 73 häft. (Nr 263—264.)

vårdslagen i tillämpningen skulle visa sig mindre lämplig för dem. Den uppfattning, som önskar, att man i någon mån skall se tiden an, innan man skrider till utsträckning av den nya skogsvårdslagen jämväl till Västerbottens och Norrbottens kustland, synes oss följaktligen ingalunda ogrundad; och under inga förhållanden lärer ett tillmötesgående mot samma uppfattning medföra någon egentlig olägenhet.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte lämna Kungl. Maj:ts proposition nr 95 med förslag till lag om ändrad lydelse av 2. § 1 mom. skogsvårdslagen utan bifall.

Stockholm den 19 mars 1924.

Herman Rogberg.

Gustav Rosén.
